Nr. 1 (104) Jaanuar-veebruar-märts 2012

EESTI METODISTI KIRIKU AJAKIRI

KODUTEEL

2012: KÜMNISE ja hea majapidamise aasta

Võru Elupuu koguduses

Rääkimata lugu: järelnoppija Anneli

15 aastat Leuenbergi osaduses

Seekordset numbrit lugejate kätte saates tahaksin eriliselt tänada ilmuvate artiklite ja lugude autoreid. Mõeldes, mismoodi sõnu ritta seadma hakata, tõusid mälusopist otsekui iseenesest esile apostlite kirjad, mida need jumalamehed ikka ja jälle alustavad tänusõnadega oma adressaatidele. Nii on näiteks Paulus kirjutanud filiplastele (1. ptk, alates 3. salmist): "Ma tänan oma Jumalat iga kord, kui ma teid meenutan, alati igas oma palves teie kõigi eest rõõmuga tehes eestpalvet. Ma tänan Jumalat teie osaduse pärast evangeeliumiga esimesest päevast tänaseni ja olen veendunud selles, et see, kes teis on alustanud head tööd, lõpetab selle enne Kristuse Jeesuse päeva. Nõnda ju ongi õige mul teist kõigist mõelda, sest teie olete minu südames."

Toimetaja tänu kuulub kindlasti kõikidele neile, kes nii mööda kui tulevail aastail EMK oma ajakirja valmimisse on panustanud ja panustavad, olgu sõna või pildiga, idee või teoga. Ikka ja jälle. Tuhandete muude igapäevategemiste kõrvalt. Toimetaja palvel, et mitte öelda sunnil, aga küllap ikkagi ka seetõttu, et oma asja üheskoos edasi viia.

Nii saamegi seekord mõtiskleda koos Priit Gregorios Tammega meie kirikus tänavu välja kuulutatud kümnise ja hea majapidamise aasta üle; tunda koos Thea Kandi ja Võru kogudusega rõõmu nende ehituse edusammudest ning soovida tuult tiibadesse Reeküla koguduse noortele. Orelisõber Urve Aulis hoiab meid jätkuvalt kursis Tallinna koguduse orelieluga, nagu ta on seda teinud järjekindlalt juba aastaid. Ajakirja kolleegiumi liikme Anneli Klaussoni "Rääkimata lugu" on särav tunnistus sellest, kuidas "otsijale on Issand tõotanud leidmist, koputajale avamist".

… me jutustame tulevasele põlvele Issanda kiituseväärt tegudest, tema vägevusest ja tema imedest, mis ta on teinud (Ps 78:4).

KÄRT JÄNES-KAPP

HOIA SILM PEAL!

Eesti Metodisti Kiriku ajakiri KODUTEEL

- **Facebookis aadressil http://www.facebook.com/emk.koduteel**
- **Veebikodus aadressil http://www.metodistikirik.ee/koduteel**
- **Issuu keskkonnas pdf-ina aadressil http://issuu.com/koduteel**

Indeks 78228 ISSN 1406-2291
Nr. 1 (104) 2012
Hind 3 eurot

SELLES NUMBRIS

- **Superintendendilt**
  Taavi Hollman
  Seista usus ja rahus 3
- **Jutlus**
  Priit Gregorios Tamm
  Kümnisest 4
- **Meilt ja mujalt**
  Uudised ja sündmused 6,15
- **Juubilar**
  Eesti metodismi *grand old man*.....10
- **Noorte Nurk**
  Marjana Luist
  Jõulunäidendiga tuuril 12
  Meelika Seppel, Riine Tiirik, Merlin Raev
  Ägedad noortekoosolekud 13
- **Kirikuelu**
  Thea Kant
  Võru Elupuu koguduse imedest 14
- **Orelifondis**
  Omanäolised orelikontserdid 16
- **Rääkimata lugu**
  Anneli Klausson
  Järelnoppija ehk kingitus, mille eest tänulik olla 17

Esikaanel: Saaremaa, Võru, Tallinn

Väljaandja: EMK kirjastustoimkond
Narva mnt 51, 10152 Tallinn
Tel: 6688 479
e-post: oduteel@metodistikirik.ee
www.metodistikirik.ee/Koduteel

Toimetuse kolleegium: Anneli Klausson, Tarmo Lilleoja, Toomas Pajusoo, Priit Gregorios Tamm
Toimetaja: Kärt Jänes-Kapp
Kujundaja-küljendaja: Taimi Pärna
Kirjasaatjad: Imbi Herm (Rakvere), Arvi Lindmäe (Saaremaa), Irja Saksing (Kärsa ja Ahja)

Seista usus ja rahus

2012. aasta on alanud erilise palveaastana

Meenutagem vaid aasta alguse alliansspalveteenistusi paljudes Eestimaa paikades, mis ühendasid Jumala lapsi erinevatest kogudustest ja kirikutest. Mööduv paastuaeg on olnud eriline palveaeg jätkuva üleskutsega Eesti Evangeelse Alliansi peasekretäri kohusetäitja Indrek Luide poolt. Palveüleskutse on kõlanud ka 28. juulil Tallinnas toimuva Kristuspäeva osas, kus Eestimaa kristlased kutsutakse palvetama Eestimaa ja rahva pärast.

Ajakirjandusest on läbi käinud mõttevälgatused võimaliku maailmalõpu teemadel. Maailm käärib. Meie ülesanne on seista usus ja rahus, mille annab meie südamesse ja hinge ülestõusnud Kristus! Issanda Jeesuse pruudina valmistume kohtumiseks Temaga. Hea on teada, et Tema on surma ja patu väe võitnud ning Tema ülestõusmise võidus võime elada ka meie.

Tänutundega südames meenutan veebruarikuist Eesti Sõprade kohtumist doktor Eddie Foxi kodukoguduses, Ühinenud Metodisti Kiriku Hermitage'i koguduses Nashville'is Tennessees. Kohtumisel oli tunda süveneva sõpruse seesmist jõudu ning edasiliikumise hoogu. Eesti Sõprade juhtimise vastutuse järgnevaks perioodiks võttis endale taas meie kauaaegne sõber Harry Turner.

2012. aasta on Eesti Metodisti Kirikule taas juubeliaasta

9. juunil täitub 105 aastat päevast, mil Vassili Täht ja Karl Kuum maabusid Roomassaare sadamas Saaremaa pinnal ning alustasid evangeelse kuulutustööga. Viis aastat tagasi meenutasime neid sündmusi Saaremaal, kus külastasime ka Martin Prikase mälestuskivi Kudjape kalmistul. Käesoleval aastal täitub 70 aastat meie usumärtrite surmast 1942. aastal, aga möödub ka 145 aastat Karl Kuuma sünnist ja 80 aastat surmast. Nõnda on sel aastal meie väikese kiriku elus mitmeid daatumeid, mis väärivad meeles pidamist. Oleme kirikuvalitsuses arutanud Eesti Metodisti Kiriku 105. aastapäeva tähistamist Tapa koguduses, mis Mandri-Eesti esimese metodisti kogudusena tähistab juulis asutamise sajandat aastapäeva. Tapal on ka Karl Kuuma hauapaik.

Olen palunud juubelipäevaks taas kokku kutsuda ülekirikulise ühendkoori. Jumala abiga tahame pidada Eesti Metodisti Kiriku 105. aastapäeva tänujumalateenistuse meie Tapa koguduses laupäeval, 15. septembril. Täpsema ajakava anname teada suve poole.

Samas tahan kõiki kutsuda üles palvetama eelseisva Ühinenud Metodisti Kiriku peakonverentsi pärast, mis peetakse 22. aprillist kuni 4. maini 2012 Floridas Tampas (USA).

Vaadake siis hoolega, kuidas te elate: mitte nagu arutud, vaid nagu targad, kasutades aega õigesti, sest päevad on kurjad. Seepärast ärge olge rumalad, vaid mõistke, mis on Issanda tahtmine. Ja ärge joovastuge veinist, millest tuleb liiderlikkus, vaid saage täis Vaimu, lauldes omavahel psalme, hümne ja vaimulikke laule, lauldes ja pilli mängides kogu oma südamega Issandale, tänades alati Jumalat ja Isa meie Issanda Jeesuse Kristuse nimel.

Pauluse kiri efeslastele 5:15–20

Õnnistatud ülestõusmisaega!
Teie vend Kristuses
TAAVI HOLLMAN

Andke nüüd keisrile keisri oma tagasi ja Jumalale Jumala oma!
Mt 22:21

Kümnisest

PRIIT GREGORIOS TAMM

Meie kiriku arengukavas on 2012. aasta kuulutatud kümnise ja hea majapidamise aastaks.

Matteuse evangeeliumi kirjakohta 22:21 on võimalik käsitleda mitme nurga alt. Mõelgem täna hoiakutele, mida Jeesus selles esile toob. Mis on meil niisugust, mis kuulub Jumalale? Rääkigem sellest otseselt raha tähenduses ja Jumalale võlgnemise võtmes.

Raha on küll ebamugav teema, aga mis parata – Jeesus on rahast palju kõnelenud. Teiseks – raha ja inimeste suhtumine rahasse on kõnekas ning religioosne teema, mis annab kiiresti ja kenasti teada, kellesse või millesse usutakse.

Mis ja miks kuulub Jumalale?

Esiteks paneme tähele, et meie annid Jumalale on võla tasumine, mitte ette- või isegi altkäemaks, et meil elus hästi läheks. Me ei anna Jumalale selleks, et Temalt intressidega tagasi saada. See on eduteoloogia mõtteviis. Me anname Jumalale tänus selle eest, mida Ta juba on meie heaks teinud.

Ei maksa lähtuda eeldusest, et kui annan kirikule, annab Jumal minu isiklikule elule kuhjaga tagasi. Enamasti see on nii, aga nagu öeldud – see pole eeldus, millest lähtuda. Mõistmaks, kui naeruväärne on taoline teoloogia, piisab, kui vaatame, mis sai esimestest Jeesuse järgijatest, kes tõepoolest "investeerisid" kõik, mis neil oli, kui kasutada majandusteaduslikku kõnepruuki. Seega, kuidas läks Jeesuse jüngritel, kes olid teeninud ära villa ja parimad sõidukid?

Matteus sai Etioopias hukka mõõga läbi. Markus suri pärast seda, kui teda oli lohistatud mööda Aleksandria tänavaid. Peetrus löödi Roomas risti pea alaspidi. Jaakobusel löödi Jeruusalemmas pea maha. Filippus poodi Früügias samba otsa. Bartholomeus nüliti elusalt. Andreas seoti ristile, kust ta jutlustas oma piinajatele, kuni suri. Mattiast loobiti esmalt kividega, seejärel löödi ta pea otsast. Barnabas visati Salonikis kividega surnuks. Ainult Johannes elas kõrge eani, ent seda pagenduses Patmose saarel.

Jumalale ei ole meie raha vaja, ent meie jaoks on oluline anda.

Kui ütleksin, et sinu annetustest kirikule saab alguse sinu majanduslik edu, siis valetaksin. Meie annid Jumalale on tänu, mitte altkäemaks. See on tunnistus, et viimselt tuleb kõik Jumala käest ja kuulub Jumalale.

Teiseks peame mõistma, et Jumalale ei ole meie raha vaja, ent meie jaoks on oluline anda. On väär arvata, nagu ei saaks Jumal meie vahenditeta oma plaani ellu viia. Saab küll. Taas kord: me ei anna Jumalale, kuna Temal oleks midagi tarvis. Meil on tarvis anda! Aga miks?

Materialismi ebajumala vägi

Kõigepealt sellepärast, et võidelda materialismi ebajumalaga oma elus. Üks lugu räägib noorest mehest, kes otsis meeleheitlikult tööd. Ta palus Jumalalt abi ja leidiski töö, kus ta teenis kümme eurot nädalas. Noormees oli nii rõõmus, et tõotas sellest peale anda kirikule kümme protsenti oma sissetulekust. Nii andiski ta igal pühapäeval ühe euro. Varsti hakkas ta teenima sada eurot nädalas ja andis sellest ära kümme. Aja möödudes hakkas noormees teenima järjest rohkem ja andis korralikult kümnendiku ära, ent kui teenistus tõusis tuhande euroni nädalas ja kirikule tuli anda sada, oli sellest tema jaoks saanud rõhuv kohustus. Viimaks, kui ta oli hakanud teenima kümme tuhat eurot nädalas, ei suutnud ta taluda mõtet, et peab iga pühapäev andma kirikule tuhat eurot ning ta otsustas preestriga rääkida. Ta palus: "Kui ma selle tõotuse tegin, siis ma teenisin ainult kümme eurot nädalas. Siis tundus see protsent ära anda mõistlik, aga nüüd on asjad teisiti! Kas sa saaksid mind sellest tõotusest vabastada?" Preester vastas: "Mu poeg, seda ma ei saa teha, küll aga võin palvetada, et sa hakkaksid jälle teenima kümme eurot nädalas."

Materialism on väga petlik ja surmav. See on nagu narkosõltuvus. Asi käib tavaliselt nõnda: mida rohkem asju meil on, seda suuremaks kasvavad meie vajadused. Luksusest saab norm, ja see, mis kord oli ekstravagantsus, muutub esmavajaduseks. Tunne süveneb, me tunneme, et ole-

me veelgi enam ära teeninud, kuni materialism lahutab meid meie ligimesest ja viimselt Jumalast. Näiteid pole vaja kaugelt otsida: vaadake meie rahvaesindajaid – peaaegu igaüks, kes selleks on saanud, on tundmatuseni muutunud, tavalise inimese elust võõrdunud ega esinda enam inimest, kes teda on valinud.

Just sellepärast kõneles Jeesus rahast palju. Mitte sellepärast, et Jumalal oleks meie raha tarvis, vaid sellepärast, et meil on vaja anda, et murda materialismi ebajumala vägi. Meil on tarvis tunnistada tegudega sellest, et meie elu valitseb Jumal, mitte ihnsus.

Mida külvad, seda lõikad

Ja viimaks: kui anname Jumalale, siis peab see tulema *kõigepealt*, n-ö esmaannina, mitte sellest, mis on jäänud järele. Kui üldse on jäänud.

Inimene, kes usub Jumalat, ent kes ei usalda Teda, mõtleb nii: "Ärge paluge mul koguduse eelarvesse midagi lubada. Eks ma annan nii, nagu saan." Mõte on selles, et ma annan siis, kui mul on midagi jäänud järele mu oma vajaduste rahuldamisest. Elu näitab, et paljudel ei jäägi midagi järele. Tuleb hoopis puudu. Väga paljud kristlased annavad just sel põhimõttel: annan sellest, mis üle jääb, mitte sellest, mida olen saanud. Ja nõnda ongi nende annetus üksnes sümboolne. Sest sümboolne annetus tuleb sümboolsest usaldusest. Aga Jumala and meile ei ole ju sümboolne! Jumala lunastus ei ole sümboolne: päästan sind ainult pooltest su pattudest, ja elu, mille sulle annan, on selline enam-vähem lapitud vana.

Jumala lunastus ei ole sümboolne: päästan sind ainult pooltest su pattudest, ja elu, mille sulle annan, on selline enam-vähem lapitud vana.

Üks väidetavalt tõestisündinud lugu kõneleb kogudusest, kus vajati uut laekurit. Paluti kohalikku viljasalve juhatajat. Too oli nõus kahel tingimusel: laekuri aruanne esitatakse alles aasta pärast ja selle aasta jooksul ei tohi rahaasjade kohta esitada ühtegi küsimust. Nõudmised olid kummalised, ent kuna teda tunti ausa mehena ja usaldati, ei hakanud keegi kahtlema ning ta võeti ametisse.

Aasta pärast laekus aruanne: koguduse ehituslaen oli makstud, vaimuliku elatisraha tõstetud kümme protsenti, koguduse panus misjonitöösse oli kaks korda kasvanud, maksmata arveid polnud, kassa jääk oli märkimisväärselt plussis.

Kogudus oli rabatud. Kuidas oli see võimalik? Kust see raha tuli? Vaikselt vastas laekur: "Enamik teist tõi oma vilja meie salve. Aasta jooksul ma lihtsalt pidasin kümme protsenti teie eest kinni ja andsin teie nimel koguduse-le. Te isegi ei märganud seda ega tundnud sellest puudust!"

Raha ja inimeste suhtumine rahasse on kõnekas ning religioosne teema, mis annab kiiresti ja kenasti teada, kellesse või millesse tegelikult usutakse.

Kas kujutate ette, mida võiksime teha Issanda heaks, kui oleksime valmis andma vähemalt kümnise Jumalale, kellele see ju tegelikult kuulubki?

Tooge kõik kümnis täies mõõdus varaaita, et mu kojas oleks toitu, ja proovige mind ometi sellega, ütleb vägede Issand. Tõesti, ma avan teile taevaluugid ja kallan teile õnnistust küllastuseni (Ml 3:10).

Mida külvad, seda lõikad. See, kes annab Jumalale ainult sellest, mis üle jääb, ei ole iialgi rõõmus andja. Sest ta annab alati raske südamega ja vastumeelselt. Ent see, kes annab Jumalale oma sissetuleku esmaanni, tunneb rõõmu ja rahuldust Jumala usaldamisest. Praktikas tähendab see seda, et annan kümnise kohe, kui olen saanud sissetuleku, mitte ei lükka seda edasi tulevikku.

Meie annid on võlg, mitte altkäemaks. Jumal ei vaja meie ande, meie vajame võimalust anda, et seista vastu materialismi ebajumalale. Ja me anname Jumalale kõigepealt, mitte riismetest.

Viimaks, et keegi ei mõtleks, et pean kihutuskõnet kiriku kassa täitmiseks, ütlen, et mul on üsna ükskõik, kui sa ei anna sentigi oma kiriku heaks. Jumala töö ei jää sellepärast tegemata. Mille pärast mul pole ükskõik, on see, kas sina annad ennast Jumalale – st kas sa tunnistad Jumala oma elu allikaks ja ülalpidajaks. Ja kas sa elad vastavalt sellele tunnistusele: tänuliku inimesena, kõiges Jumalat usaldava inimesena, tuues Talle tagasi esmaanni sellest, millega Tema sind on õnnistanud. Aidaku elu Issand meid usaldada Teda!

Aamen.

Tartu Kogudus õnnitleb
Eevi Käer *5. veebruar* 80
Ernst Käer *20. veebruar* 80
Lehte Agate Vaasa *27. märts* 90

Eevi ja Ernst Käer

Tallinna kogudus õnnitleb!
Marta Helene Oherde *1. jaanuar* 90
Elvi Kivi *5. jaanuar* 80
Elve Elson *7. jaanuar* 75
Marje Lõoke *20 jaanuar* 60
Eike Tammjärv *21. jaanuar* 70
Olav Pärnamets *25. jaanuar* 75
Moonika Randma *13. veebruar* 65
Helju Õiela Kivimägi *15. veebruar* 80
Hannes Sundja *16. veebruar* 60
Klaara Schönberg *25. veebruar* 80
Johanna Niidu *1. märts* 75
Ester Laar *1. märts* 75
Gerda Tartlain *9. märts* 105
Piibe Piirma *10. märts* 40
Velli Hollman *23. märts* 70
Helgi-Anne Trumm *27. märts* 80

KIRIKUVALITSUS ÕNNITLEB!

Olav Pärnamets
25. jaanuar 75
Rein Laaneser *19. jaanuar* 45
Joel Aulis *7. aprill* 35

Kevadtalv kirikuvalitsuses

20. jaanuaril pidas kirikuvalitsus Tallinnas kirikukeskuses 2012. aasta esimese koosoleku, mille avas vaimuliku sõnumiga Artur Põld (Ps 42 ja Ef 6). Kirikuvalitsuse teisel koosolekul, mis peeti 10. veebruaril, rõõmustas kokkutulnuid vaimuliku sõnumiga Marjana Luist, kes kõneles Jumala armu vastuvõtmisest ning näitas YouTube'i videot (SkitGuys.com: Jesus & Peter.flv), mille huvilised leiavad veebiaadressilt http://www.youtube.com/watch?v=3O0riNvwt9o).

Kirikuvalitsus on kinnitanud kiriku ja seminari finantsaruanded, pidanud nõu 2012. ja 2013. aasta eelarve teemadel ning jälginud EMK-le finantsjuhi otsimise protsessi. Dokumendihalduse vallas on otsustatud hakata digitaliseerima kirikuvalitsuse dokumente alates 1. jaanuarist 2012, tegeledes paralleelselt tagasiulatuva digitaliseerimisega ning paberkandjal dokumentide korrastamisega. KT

Kogudused kirikuvalitsuse pilgu all

EMK kogudustest on kirikuvalitsus 2012. aasta alguses tutvutud lähemalt Reeküla, Ruusmäe, Narva ja Sillamäe koguduse rõõmude-muredega.

Narva koguduse osas jäi positiivsena kõlama koguduse majandusliku olukorra paranemine, sest 2011. aastal on vahetatud keskküttekatel ja osaliselt renoveeritud elektrisüsteem. Edasised tööd on kavas lõpetada kevadeks. Teisel korrusel on remonditud kabinet, mis vajab mööblit ja kontoritehnikat. Kuigi eelarve jäi negatiivseks, on koguduse majanduslik olukord hea. Rõõmu teeb, et

Õnnitleme abiellumise puhul

Maire Ivanova ja **Miika Latvala**
25. veebruar

Andrus Kask ja **Jelena Povilaviciene**
17. märts

aeg-ajalt tuleb koguduse koosolekutele uusi inimesi. Suurim mure on seotud vajadusega pastori järele, kes elaks Narvas. Samuti vajatakse venekeelse lastetöö tegijat.

Reeküla koguduses on viimastel aegadel eriliselt aktiviseerunud noortetöö, mida juhatab Marjana Luist. Suurimad vajadusedki – muusikainstrumendid ja videoprojektor – on seotud noortetööga. Muret ja hingevalu tunneb kogudus meie rahva pärast, mille osas saab loota üksnes Jumalale.

Ruusmäe koguduses on positiivne nii igapühapäevane pühapäevakool kui ka laste käsitööring, mis koguneb kaks korda kuus neljapäeviti. Rõõmustab, et koguduses on käima hakanud mõned uued inimesed. Tänu Soomest tulnud toiduabile on aidatud abivajajaid. Suurim mure on koguduse rahaline kitsikus, eriti seoses asjaoluga, et 2012. aastal on vallal kavas renoveerida küttesüsteem majas, kus asuvad koguduse ruumid, mis tähendab suurt lisakulu.

Sillamäe kogudus, millest andis ülevaate äsja kogudust visiteerinud superintendent, on pisike, aga liikmed kinnitavad üksmeelselt, et koguduse sisekliima on hea. "Tänu Jumalale, et see kogudus hingab," kõlas superintendendi hinnang. Koguduse tööd on kergendamas hiljuti omandatud transpordivahend. Peetakse piiblitunde, koos käivad naised ja mõned lapsed. Sillamäe kogudus on väga aktiivne palvetöös.

Superintendendi ettepanekul on kirikuvalitsus lisanud koguduse aastaaruandele tänavu ka sisulist tööd kajastava küsimustiku, mis puudutab silmapaistvamaid sündmusi aruandeaastal, peamisi probleeme, olulisemaid sihte ja plaane eelseisvaks aastaks ning tegevusi, mis on teostatud, lähtudes 2011. aasta aastakonverentsil kinnitatud EMK rakenduskavast. KT

Jõhvi metodistid löövad kaasa puuetega laste päevakeskuse rajamises

Jõhvis on aktiivselt tegevust alustanud MTÜ Puuetega Laste Tugikodu Päikesekiir, mille üks asutajaid on pastor Artur Põld ja mille tegevuses lööb aktiivselt kaasa EMK Jõhvi kogudus. Lastekeskuse uksed on kavas avada juunis.

Kõneldes puuetega laste tugikodu rajamisest veebruarikuu kirikuvalitsuses, ütles Artur Põld, et niisuguse tugikeskuse rajamine on ammune plaan. Spetsiaalselt selleks asutatud mittetulundusühingu tegevust toetab USA heategevusorganisatsioon *StoneWorks International* (www.stoneworksinternational.com/sunbeam-the-beginning/), tänaseks on Jõhvi linnalt saadud 30 aastaks tasuta rendile üsna linna keskel (Sompa 5a) asuvad endise lasteaia ruumid. Et hoone on suur ja puuetega laste keskuse käsutusse läheb esialgu üksnes kaks tuba, on plaanis ülejäänud pind kulude katteks välja rentida. Samas hoones leiaksid peavarju ka Jõhvi linnas avatud projekt Hea Tegu, samuti kristlik noortekeskus, mis jätkaks paljuski varem hoones toiminud linna noortekeskuse tööd.

Remonditööd käivad, lastekeskus on plaanis avada 1. juunil 5–6 lapsele, kuigi vajadusi oleks 145-le. Linna sotsiaalamet valmistab ette nimekirja lastest, kellega oleks vaja tegeleda. Koolitatakse töötajaid, kelle leidmiseks on välja kuulutatud konkurss. Abi keskuse käivitamiseks oodatakse Rootsist, USA-st, Norrast.

Tugikeskuse käivitamise kava on pälvinud tähelepanu ka ajalehes Põhjarannik, kus 18. novembril 2011 kirjutas keskuse rajamisplaanidest ajakirjanik Sirle Sommer-Kalda.

Muu hulgas tsiteeris ta pastor Artur Põldu: “Meil on kogunenud välistoetajate raha 100 000 eurot ja sellest ei piisa, et ehitada Kooli tänavale uus hoone, nagu me algselt soovisime. Aga endise lasteaia renoveerimiseks kulub vähem raha. Lisaks puuetega laste keskuse avamisele saaksime toetada ja aidata taaskäivitada ka soiku jäänud noortekeskuse tööd. Tahaks anda sellele kesklinnas asuvale majale kena välimuse ja hea kasutuse. Uue hoone ehitamise korral jääks keskuse rajamine 2–3 aastaks toppama.”

Tugikeskuse rajamist toetab igati Jõhvi linna sotsiaalamet. Põhjarannikus kinnitas Jõhvi vallavalitsuse sotsiaalosakonna juhataja Sirli Tammiste, “et puuetega laste keskust on vaja ja selle rajamiseks puuduvad vallal endal võimalused. Seetõttu toetatakse mittetulundusühingu initsiatiivi.”

Sotsiaalselt aktiivne Jõhvi koguduste pastor Artur Põld on 2012. aastal jõudnud juba ka üleriikliku Postimehe külgedele, kus teda on tsiteeritud artiklis “Eesti inimeste abivajadus püsib rekordtasemel”, mille autoriks reporter Oliver Kund (www.postimees.ee/702022/eesti-inimeste-abivajadus-pusib-rekordtasemel/).

Samuti on Postimees avaldanud tema Iisraeli reisi pildi, millelt on näha, kuidas Templimäele püstitatud tellinguid katab Eesti lipu värvides palakas. Pilti saab vaadata aadressil http://www.postimees.ee/709048/piltuudis-eesti-trikoloor-juutide-puhapaigas/.

KT

Arhitekt Andres Toome ettekujutus Jõhvi puuetega laste päevakeskusest pärast hoone renoveerimist (pilt StoneWorks Internationali veebilehelt).

Uue ühendkiriku moodustamist Rootsis juhib metodist

Rootsi metodistide osavõtul moodustuva uue konfessiooni juhiks saab tõenäoliselt Rootsi Metodisti Kiriku pastor Lasse Svensson.

Foto: piiskopi pressiteade

Lasse Svensson.

Rootsi kirikuelust ja uuest moodustuvast konfessioonist on Ühinenud Metodisti Kiriku Põhjala ja Balti piiskopkonna 2010. aasta keskkonverentsi järelkajas (Koduteel 4/2010 (99); www.metodistikirik.ee/koduteel/artikkel/905) pikemalt kirjutanud keskkonverentsi delegaat Tarmo Lilleoja. Uue ühendkiriku (Affiliated United Church – Liitunud Ühendkirik) moodustamiseks on Rootsis soovi avaldanud Rootsi Misjonikirik, Rootsi Metodisti Kirik ja Rootsi Baptistiliit.

Tänavu jaanuaris andis piiskop Christian Alsted teada, et uue konfessiooni juhiks on saamas Rootsi Metodisti Kiriku pastor Lasse Svensson.

Lasse Svensson on töötanud mitu aastat Göteborgi Püha Jaakobi kiriku vanempastorina. Pool aastat tagasi paluti teda juhatama kolme konfessiooni oikumeenilist ühinemisprotsessi ja tänaseks on pastor Svenssonist kujunenud selle protsessi sisuline juht. Formaalsed valimised toimuvad uue konfessiooni peakonverentsil käesoleva aasta mais.

Piiskop Alsted väljendas oma pressiteates uhkust selle üle, et uue konfessiooni loomise tööd juhib just metodisti pastor. Lasse Svenssonit abistavad selles vastutusrikkas töös pastorid Olle Akholm ja Sofia Cammerin Rootsi Misjonikirikust. Piiskop Alsted palus kõikide eestpalvet Lasse Svenssoni eest, et Jumal annaks talle usku, tarkust, julgust ja jõudu vastutusrikka ülesande täitmisel.

KT

Arengukavakomisjon alustas sisulist tööd

Reedel, 10. veebruaril kogunes esimesele istungile EMK arengukava komisjon, mis esmase ülesandena püstitas vajaduse kaardistada, kuidas rakenduskava elluviimine on käivitunud.

Avasõnad ütelnud superintendent Taavi Hollman rõhutas, et EMK rakenduskava peaks olema teine raamat Piibli kõrval, mida põlvedel lugeda, küsides, kas selles raamatus on midagi, mida Jumal tahab meile ütelda. Superintendent rõhutas, et kui suudame rakenduskavast realiseerida kas või 10 protsenti, oleme õigel suunal. Ka piiskop Alsted on tänaseks EMK rakenduskavaga tutvunud ja oma märkused teinud.

Komisjon alustas rakenduskava läbivaatamisega, et fikseerida, millega on tegelema hakatud, ning määrata lähiaja prioriteedid nende valdkondade hulgast, mille osas pole tegevused veel käivitunud. Otsustati, et hinnates püstitatud eesmärke ja kiriku tänaseid ressursse, tuleks aastaid 2011–2012 tõlgendada pigem kui rakenduskavaga tutvumise perioodi ning pidada mõistlikuks kavandatavate tegevuste algus- ja lõpptähtaegade üldist nihutamist vähemalt aasta võrra.

Seoses läheneva EMK 105. aastapäevaga peeti oluliseks rakenduskava punkti 5.1.8 ning otsustati kuulutada välja EMK lipu ideekonkurss. Tööde esitamise tähtajaks määrati 31. mai. Tähelepanu keskmesse tõusis ka EMK põhiõpetust tutvustavate materjalide loomine lastele ja noortele. Komisjoni esimees Marjana Luist jätkab olukorra kaardistamist ja suhtlemist rakenduskava valdkondade eest vastutavate töötegijatega.

10. veebruaril arutasid komisjonis asju Taavi Hollman, Marjana Luist, Rein Laaneser, Artur Põld ja Kärt Jänes-Kapp.

KT

Pühakodade programm toetab EMK Haapsalu kogudust

Muinsuskaitseameti peadirektori käskkirjaga 8. veebruarist 2012 on EMK Haapsalu kogudusele eraldatud 6000 eurot katuse restaureerimiseks.

Koguduse plaanidest seoses selle rahaeraldusega on pastor Urmas Rahuvarm lubanud kirjutada edaspidi.

Pühakodade programmi kogumaht 2012. aastal on 722 800 eurot, millest näiteks Hageri vennastekoguduse palvela katuse, seinte ja lagede avarii restaureerimiseks on eraldatud 18 600 eurot. Toetust on jagunud ka Podmetsa tsässonale, Mustvee vanausuliste kirikule ja mitmetele teistele pühakodadele. KT

EMK viisteist aastat Leuenbergi osaduses

Veebruari alguses möödus viisteist aastat EMK liitumisest Leuenbergi kirikuosadusega.

Veebruari alguses kogunes Tallinnas 9. istungile kolmeteistkümneliikmeline nõukogu, mis juhib täiskogudevahelisel perioodil Evangeelsete Kirikute Osadust Euroopas (EKOE), nagu Leuenbergi osaduskonda alates 2003. aastast nimetatakse. EKOE on tähtsaim evangeelsete kirikute ühendus Euroopas, kuhu kuulub rohkem kui sada kirikut kõigist Euroopa maadest. Tallinnas tehti ettevalmistusi Euroopa evangeelsete kirikute täiskoguks, mis peetakse sügisel Firenzes.

Istungi raames mõeldi korduvalt ka oikumeenilisele suursündmusele, mis leidis Tallinnas aset 15 aastat tagasi (vt Rein Laaneseri artiklit Koduteel 1/1997 (26)). Nimelt toimus 2. veebruaril 1997 Mere puiestee kirikus pidulik jumalateenistus, mille raames ühinesid toonase Leuenbergi osaduskonnaga paljud Euroopa metodistid (kolm keskkonverentsi ja neli rahvuslikku kirikut), teiste hulgas Eesti Metodisti Kirik. Reede, 3. veebruari pärastlõunal toimus sellega seoses EELK kutsel

Fotod: Koduteel

Toomas Pajusoo 5. veebruaril Tallinna Jaani kirikus.

pidulik õhtusöök, kus osalesid ka 1997. aastal EMK superintendendiks olnud Olav Pärnamets ning praegune superintendent Taavi Hollman.

Pühapäeval, 5. veebruaril kell kümme algas EELK Tallinna Jaani kirikus ühine pidulik jumalateenistus, kus peapiiskop Andres Põdra, EKOE presidendi Thomas Wipfi, peasekretäri piiskop Michael Bünkeri (jutlustas), praost Jaan Tammsalu, õpetaja Arne Hiobi jt kõrval teenis ka EMK Tallinna koguduse pastor Toomas Pajusoo, kes luges kirjakoha, osales kirikupalves ja jagas armulauda. Tänu Leuenbergi kirikuosadusele, millega ühinenud kirikud tunnustavad ühist kantslit ja armulauda, sai täie õigusega olla naaberkirikus armulaualine ka metodistide ajakirja toimetaja. KT

Eesti Sõprade kohtumine 2012

Eesti Sõprade (Friends of Estonia) kohtumise päevadeks 17.–18. veebruaril 2012 USA-s Nashville'is oli FOE esimees Harry Turner kokku pannud väga pingelise programmi.

Superintendent viis Eesti Sõpradele muu hulgas kingituseks kaasa ca 80 Tallinna koguduse pühapäevakoolilaste valmistatud kaarti.

Eesti Sõprade kohtumisel kokku pandud annetustest on otsustatud muu hulgas toetada ka ajakirja Koduteel väljaandmist. KT

Fotod: TAAVI HOLLMAN

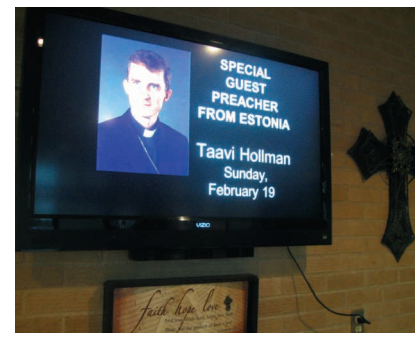

Eesti Sõprade kokkusaamisel Nashville'is Hermitage'i koguduses.

Tallinna kogudus sai 90

Juubeliaastapäeva jumalateenistust ja pärastist kohvikuosadust peeti Tallinnas 4. märtsil, päev pärast koguduse ametlikku asutamiskuupäeva ehk 3. märtsi.

Nii õhtul kui hommikul meenutati koguduse ajalugu, pastoreid, töötegijaid ning vaadati rohkesti pilte. Erilise hõngu lisas aastapäevaüritustele meie kiriku suurmeeste Aleksander Kuuma ja Hugo Oengo meenutamine helis: hommikusel teenistusel kuulas kogudus kümmekonna minuti pikkust lõiku Aleksander Kuuma jutlusest, mille ta on pidanud 26. jaanuaril 1975 Mere puiestee kirikus, ning õhtul samasugust lõiku Hugo Oengo jutlusest 9. juulist 1978. Hommikusel teenistusel astus üles koguduse ühendkoor ja õhtul ansambel "Sela".

Veebruaris tähistati 55 aasta möödumist Tallinna koguduse venekeelsete jumalateenistuste algusest Mere puiestee palvelas, ent nagu võib lugeda EMK sajanda aastapäeva puhul üllitatud juubelikogumikust, käivitus vene töö Tallinna koguduses kohe pärast koguduse asutamist 90 aastat tagasi, mil seda vedasid Hjalmar Salmi (1922–1923), Benjamin Neljubin (1924–1926), Adolf Bergmann (1926–1928) ja edasi pikemat aega Adalgoth Seck (1928–1939).

KT ja ÕIE PUIDET

Kirikuvalitsus avaldab kaastunnet
Priit Tammele **ema**
Liili Tamme
3.08.1939 – 4.01.2012
surma puhul.

Kirikuvalitsus avaldab kaastunnet
Rein Laaneserile **isa**
Aksel Laaneseri
24.02.1930 – 29.11.2011
surma puhul.

ÜMK Põhja-Euroopa ja Euraasia Keskkonverentsi koosolek

9.–11. märtsil peeti Kopenhaagenis piiskoppide Christian Alstedi ja Hans Växby juhtimisel Põhja-Euroopa ja Euraasia Keskkonverentsi nõukogu kevadine koosolek. Eesti Metodisti Kirikut esindasid superintendent Taavi Hollman ja ilmikdelegaat Tarmo Lilleoja. Kahel päeval arutati mitmesuguseid päevateemalisi küsimusi.

Koosolek algas piiskop Alstedi sõnumiga, mis puudutas tänase Euroopa viletsat vaimulikku olukorda ja vajadust uue kristliku misjoni järele meie endi kodumaal. Piiskop andis ülevaate ka ÜMK ülemaailmsest tervishoiualasest projektist Global Health, sidudes selle olemuse Jeesuse enese tervendaja rolliga. Tervis toob inimellu muudatuse.

Keskkonverentsi jooksvate küsimuste hulgas arutati järgmist: kinnitati mitmesugused aruanded ja eelarved, pöörati tähelepanu kokkuhoiu vajadusele seoses rahaliste vahendite vähenemisega, muu hulgas ka Rootsi Metodisti Kiriku lahkumise tõttu ÜMK-st, tutvuti ettepanekutega Rootsis loodava uue denominatsiooni ja ÜMK edasise koostöö osas, otsustati suurendada aastakonverentside delegaatide arvu Keskkonverentsil ning julgustati kaasama delegaatide hulka rohkem noori, kinnitati mitmed kirikukorra muudatused, arutati praktilisi küsimusi seoses järgmise Keskkonverentsi kokkukutsumisega ja Euraasia uue piiskopi valimistega. Lisaks muule tehti üks praktiline ja innovaatiline otsus: lõpetatakse uue, parandustega kirikukorra raamatu trükkimine iga nelja aasta järel ning minnakse täielikult üle digitaalsele väljaandele.

Järgmine Põhja-Euroopa ja Euraasia Keskkonverents koguneb 17.–21. oktoobril Leedus Kaunases.

TARMO LILLEOJA

Eesti Kirikute Nõukogu kogunes Tallinna metodisti kirikus

Neljapäeval, 15. märtsil peeti Eesti Kirikute Nõukogu korraline töökoosolek Tallinna Metodisti kirikus.

Koosoleku päevakorras olid muu hulgas EKN-i 2012. aasta eelarve arutelu, oikumeeniliste projektide 2012. aasta finantseerimistaotluste kinnitamine, meedia- ja teoloogiakomisjoni töö. Kohalike omavalitsuste ja koguduste koostöö arendamise kontseptsiooni tutvustas Avo Üprus, juulis toimuva Kristuspäeva tänu- ja palveteenistuse kohta jagas infot Lehari Kaustel. Koosoleku järel esitleti aatriumis raamatut „Jätkusuutlik lastetöö koguduses". KT

Eesti metodismi *grand old man*

Kolmapäeval, 25. jaanuaril tähistas pastor OLAV PÄRNAMETS 75. sünnipäeva. Pühapäeval, 29. jaanuaril peeti sel puhul Tallinna metodisti kirikus tänuteenistus. Tervitusi ütlesid oikumeenilised külalised ja oma kiriku kaastöölised. Kiriku aatriumis oli kaetud sünnipäevalaud.

Olav ja Urve Pärnamets 29. jaanuaril 2012.

Fotod: Koduteel

Kell viis pealelõunal alanud osadusõhtu alustuseks laulsid kokkutulnud "Suur on Su ustavus", mille sissejuhatuseks rõhutas pastor Toomas Pajusoo, et üksnes tänu Issanda ustavusele on ka vend Olav Pärnamets võinud need pikad aastad, mis Jumal on talle kinkinud, teenida Tema riiki.

Loetud kirjakohad pärinesid Nutulauludest (3:21–26) ja Matteuse evangeeliumist (6:21–34). Palves toodi Jumala ette nii juubilar kui juubeliõhtu. Toomas Pajusoo, kes teinud vend Olav Pärnametsaga koostööd alates aastast 1990, andis ülevaate tema elukäigust.

"Me oleme täna kogunenud siia, et tänada Jumalat sinu eest!" sõnas oma tervituse alustuseks superintendent Taavi Hollman, lugedes seejärel ette piiskop Christan Alstedi tervituse: "Armas vend Olav Pärnamets. Sel sinu pidupäeval soovin sulle Jeesuse Kristuse nimel armu ja rahu. Tänan Jumalat iga kord, kui ma sinu peale mõtlen, kõige selle eest, mida Tema on teinud sinu elus ja sinu elu kaudu paljude aastate jooksul Eesti Metodisti Kirikus. Kui inimesed üle kogu maailma räägivad Eesti Metodisti Kirikust, siis nad nimetavad alati sinu kui eesti metodismi grand old man'i nime. Sinu märkimisväärne ja kauaaegne juhtimine, soe süda ning alandlik meelsus ja üle kõige pühendumine Jeesusele Kristusele on inspireerinud ja õnnistanud paljusid. Sa oled teeninud kirikut ustavalt ja hästi koos oma armsa abikaasaga, keda Jumal on sinu kõrvale andnud. Ja sinu süda ja sinu teenistus avaldab ikka veel mõju tervele kirikule. Koos metodistidega üle kogu maailma annan ma tänu Jumalale Eesti Metodisti Kiriku eest ja tahan sulle soovida südamest õnnistust sinu 75. juubelisünnipäeval. Tervituseks tahan lugeda tõotuse, mis on kirja pandud Õpetussõnade 9. peatüki salmidesse 10 ja 11: "Issanda kartus on tarkuse algus ja Kõigepühama äratundmine on arukus. Sest minu läbi saavad su päevad paljuks ja su eluaastad jätkuvad." Jätkugu Jumala õnnistus ja juhtimine sinu üle, kui sa liigud nendes Jumala tõotustes eelolevatel aegadel!"

Taavi Hollman edastas ka kirikuvalitsuse tervituse (Ps 27:1) ning kinkis juubilarile mälestusteraamatu, kus seisis üksnes pühendus ja kirjakoht Malaki raamatust (3:16): "... tema palge ees kirjutati mälestusraamat nende heaks, kes kardavad Issandat ja austavad tema nime." Tuues välja tõsiasja, et pooled EMK rajatud kogudustest on alguse saanud selle 26 aasta jooksul, mil Olav Pärnamets on olnud EMK superintendendiks, julgustas Taavi Hollman juubilari kirja panema mälestusi, mis seotud erinevate kogudustega, kirikutega, töötegijatega. Et järeltulevad põlved saaksid ka osa sellest pärandist, mida tema on kogenud, näinud, tajunud ja läbi elanud. Et see pagas,

mida Jumal on Olavile andnud, julgustaks teisi ja saaks õnnistama kogu kirikut.

EELK tervitused andis esmalt edasi piiskop Andres Põder: "Väga austatud juubilar, armas vend Olav Pärnamets. Õnnitlen sind sinu tähtsal sünnipäeval Eesti Evangeelse Luterliku Kiriku ja kirikuvalitsuse poolt ning teen seda Issanda sõnaga apostel Paulusele (2Kr 12:9). See kirjakoht on meie luterlikus kirikus, aga ka vennastekoguduse loosungiraamatu järgi selle aasta juhtsõnaks. Küllap sa tead, kuidas see kõlab: "Issand ütleb: "Sulle saab küllalt minu armust, sest vägi saab nõtruses täie võimuse!""

EELK tervituse andis edasi piiskop Andres Põder.

Tervitussõnu Paidest tõid Johannes ja Reet Kakko.

Piiskop Andres Põder jätkas meenutustega sellest, et Olav Pärnamets asus vaimuliku töö juurde päris raskel ajal, kui õppimisvõimalused olid kitsad ja kesised ning tulevik tundus inimliku pilguga päris tume. Aga Issanda valgus ja julgustus andis jõudu.

Piiskop jätkas: "Ka meie luterlastena oleme võinud sinus kogu aeg kogeda seda tõeliselt siirast venda. Kui meil on olnud tähtpäevi, oikumeenilisi üritusi, oled sa alati olnud väljas. Ma mäletan aastate tagant, kui sa oled öelnud tervituse metodisti kiriku poolt, ja see on aidanud mul avardada oikumeenilist pilku. Ära tunda, et tõepoolest – teised kirikud ei ole konkurendid, nad on meie kaastöölised Issanda põllul, õed ja vennad. Aitäh sulle selle siira südamliku vendluse eest, mida sa isiklikult, aga kogu metodisti kiriku nimel oled jaganud!

Mul on hea meel meelde tuletada ühte väga tähtsat ja olulist sammu, millest täna ei ole veel räägitud. /.../ Täpselt viisteist aastat tagasi, 2. veebruaril, liitus Eesti Metodisti Kirik Leuenbergi konkordiaga. /.../ See, tänase nimetusega Evangeelsete Kirikute Ühendus Euroopas, tähendab ju ka kantsli ja armulaua osadust, see tähendab tõsist kiriklikku osadust. Suuremat osadust ei saagi olla enam, kui see püha õhtusöömaaja ja ühise evangeeliumi osadus. See on ka sinu töö tulemus. Aitäh selle eest, armas vend.

Soovime meie kiriku poolt sulle seda lõppematut Issanda armu. Kandku see sind! Andku seda vaimuväge, ka siis, kui võib-olla aastad tahavad teha oma tööd. Liha võib nõder olla, aga vaim, see on valmis. Ja Issand laseb sul kirjutada sinna raamatusse, mis sulle kingiti, mitte ainult mineviku mälestusi, vaid ma usun, hea sõnumi ka tulevastele põlvedele ning ehitada ka oma kirikut ja Jumala riiki meie rahva keskel. Aitäh ja palju Jumala õnnistusi!"

Praost Jaan Tammsalu alustas oma tervitust, meenutades üht juudi ütlemist, et kui peres ei ole vana meest, tuleks ta peresse osta: "Tallinna metodisti kogudusel pole vaja kulutusi teha, teil on olemas. Psalmist ütleb, et alandlikud pärivad maa ja tunnevad rõõmu suurest rahust. Kui ma ütlen või kuulen sõna talv, siis ma mõtlen külmale ja lumele; lumele, mida vahel on ja mida vahel pole. Kui ma ütlen või kuulen nime Olav Pärnamets, siis ma mõtlen soojusele, sõbralikkusele, heale häälele, ja need on nii kaua olnud, kui mina sind mäletan.

Kui ma mõtlen, et mu sõber on saanud 75-aastaseks, siis tuleb mul üks lustakas mõte. Mul tuleb veel kakskümmend aastat oodata, millal Olav Pärnamets annab välja oma esimese plaadi. Kuulasin eile Olavi peale mõeldes bluusi suurkuju Pinetop Perkinsi plaati, mille ta tegi koos oma sõpradest muusikutega oma 95. sünnipäeval. Ja teate, see on üks väga võimas plaat. Mees mängib klaverit imeliselt. Ta laulab peaaegu sama sügava häälega, nagu Olavi hääl on praegu. Seitsmekümne viie aastaselt musitseerib ta võimsalt sellises ansamblis nagu Muddy Waters, seitsmekümneviieselt jõuab ta oma esimese sooloalbumini ja üheksakümne kahe aastaselt antakse talle elutöö Grammy. Nii et on veel, mille poole püüelda.

Ma tänan Sind, Olav, Tallinna praostkonna luterlike koguduste ja vaimulike nimel kõige ilusa eest, mida sa oled selles suures linnas teinud. Sa oled olnud see vaimulik, see kirikupea, kellega on olnud hea ja lihtne suhelda. Jalad ei ole sinuga kohtudes kunagi värisema hakanud. Süda on soojaks läinud ..."

Aatriumis jätkati tervitustega kogudustelt, teiste hulgas kõneles ka Olav Pärnametsa esimese koguduse, Paide koguduse praegune pastor Johannes Kakko, ning kuulati ära kirjalikult saabunud õnnistussoovid. Söödi ja joodi, vaadati pilte, jagati kingitusi. Õhtu lõppes toreda perepildi tegemisega.

Tervituse ütlesid ka õpetaja Ove Sander, pastor Rein Uuemõis, piiskop Ago Lilleorg, seminari dekaan Anne Saluraid. Juubilar peatus vastukõnes eeskätt Jumala armu teemal, öeldes, et arm on see, mida ta elus on kõige rohkem vajanud ja mida Jumal on talle heldelt jaganud. KT

Jõulu-näidendiga tuuril

MARJANA LUIST

Juba aastakümneid on Reeküla koguduses jõuluõhtu jumalateenistuse kulminatsiooniks olnud laste ja noorte jõulunäidend.

2011. aasta lõpus õppisid pühapäevakooli lapsed ja noortegrupi noored selgeks südamliku jõulunäidendi "Eve jõulusoov", mis räägib ühest purunenud perekonnast, andestamisest ja leppimisest.

Nukud ja mänguautod, uisud ja jalgrattad, Wii mängud ja põrkepallid. Laste jõulusoovidel ei ole lõppu. Aga Eve ainukene soov on, et isa koju tuleks. Alkoholiprobleemid on Eve vanemate vahele sügava lõhe tekitanud. Isa lubadused end muuta jäävad üksnes sõnadeks. Ema kannatus katkeb ning ta ajab isa kodust minema. Eve tunneb väga suurt puudust isast ja palub Jumalat, et tema vanemad jälle ära lepiksid. Usu läbi Jumalasse leiab Eve ema jõudu oma mehele andestada, kuid meest üles leida tal enam ei õnnestu. Tööotsingud on Eve isa viinud teise linna. Ühel õhtul satub ta ühe kiriku pühapäevakooli jõuluõhtule, kus vestlus koguduse pastoriga annab talle kindlust, et ka tema elu võib muutuda. Kirjas kodustele palub isa andestust ja võimalust uueks alguseks. Eve ja tema ema on isa kirja üle väga õnnelikud ning vastavad, et ootavad teda koju.

Harjutamine jõuluprogrammiks: Merlin Raev, Õnne Kull, Berit Murd, Kätriin Kaunis, Karoliina Murd, Kaidi Kaunis, Merili Jõgi; tagareas Meelika Seppel, Aureelia Kald, Diana Turja.

Fotod: Marjana Luist ja Reeküla noored

2010. aasta jõulud: esireas Marju Väli, Virge Väli, Johanna Maripuu ja Anita Heinmets; keskmises reas Riine Tiirik, Meelika Seppel ja Maria Maripuu; tagareas Merlin Raev, Jonne Tapo, Jana Kesküla.

Kui varasematel aastatel on Reeküla laste ja noorte jõulunäidendit esitatud vaid ühel korral – koguduse jõulujumalateenistusel, siis tänavu otsustasime oma jõulunäidendit pakkuda ka teistesse kohtadesse, et rohkem inimesi näidendist rõõmu saaks tunda. Käisime esinemas Muhu noortekeskuses, Aste klubis, Valjala rahvamajas, Kuressaare nelipühi kirikus, Püha kirikus, Kuressaare metodisti kirikus. Näidendi esitamine pakkus rõõmu ja põnevust nii tegijatele kui ka vaatajatele.

Etenduse valmimisel ja esitamistel oli meile suureks abiks Kaali kooli huvijuht Krista Kütt, kes õpetas lastele selgeks laulud ja juhendas näitlemisel. Pihtla vallavalitsus toetas etenduse "tuuri" transpordiga ning andis rahalist toetust vahendite ostmiseks.

Etenduses osales kokku 15 tublit last ja noort.

Noortekas Marjana juures: Diana Turja, Jana Kesküla, Meelika Seppel, Õnne Kull ja Jonne Tapo.

REEKÜLA koguduse noortetööl on tuul tiibades

Ägedad noortekoosolekud

MEELIKA SEPPEL, RIINE TIIRIK, MERLIN RAEV

Reeküla koguduse noortetöös on toimumas suured muudatused. Jumal tegutseb, uuendab meie soove ja annab indu.

Noortekaid oleme juba ammu pidanud. Oleme ikka kogunenud Marjana juures ja veetnud koos toredalt aega, kuid viimasel ajal on asjad muutumas. Näeme rohkem "üllatajaid", kes kasvavad nii kiiresti ja vaikselt, et kui seda lõpuks märkame, oleme väga imestunud. Seega on koos veedetav aeg viimasel ajal teisenenud.

Noorte arvamused noortekatest on ikka positiivsed ja loodame, et seegi traditsioon jätkub ja muutub aina paremaks.

Mõnede noortekatel osalejate arvamused:

■ "Minule meeldib noortekas kõik, mida me teeme, 100 protsenti. Minu arust on seal väga head mängud ja seltskond ja kõik, mis teeme ja räägime, on super. Ma naudin kõike! Aitäh, Marjana, et viitsid meiega nõnda tegeleda."

■ "Mulle meeldib noortekatel käia, sest seal on lõbus, seal saab rääkida kõigest, millest tahad. Saab rääkida Jumalast ja sellest, mida neist asjadest tead ja mõtled. Sellest saab noortekates palju rohkem teada kui tavaliselt koolis ja muudel välisüritustel."

■ "Kõik on hea ja huvitav, eriti siis, kui on sõnumi osa. Põnev on. Mulle väga meeldib."

Šokolaadimäng noortekal: Anita Heinmets, Aureelia Kald, Marju Väli, Diana Turja ja Margus Väli.

■ "Mulle meeldib kõige rohkem, et on ülistuslaulud ja sõnumiosa."

Samuti on meie noortekoosolekud viimasel ajal väga ägedaks läinud. Üks selle näitajaid on tõsiasi, et koosolekud venivad alati pikaks ja kellelgi pole kiiret lahkuda. Noored on tublid tunnistama, oleme moodustamas oma ülistusgruppi. Niisugust gruppi oleme soovinud juba pikka aega, aga seni on asi alati vaikselt soiku jäänud. Ent pärast ühte koosolekut, kui meil oli külas ülistusgrupp Siioni kogudusest, otsustasime, et vaatame, mis välja tuleb. Praegu oleme kõik tulemusega rahul ja loodame, et Jumala abiga võime varsti ise oma koguduses ülistust läbi viia.

Linnamäng pidžaamapeo ajal: Diana Turja, Merlin Raev, Õnne Kull, Meelika Seppel.

Aeg-ajalt oleme korraldanud pidžaamakaid, kus noored tulevad kokku, et veeta ühiselt koos kogu öö. Eriti lahe oli viimane rahvusliku temaatikaga pidžaamakas. Mängisime hiliste öötundideni mänge ja õppisime koos Jumalat tundma. Üritus aitas meil ka üksteist paremini tundma õppida. Järgmisel päeval ei tahtnud keegi ära minna.

Oleme tänulikud oma noortejuhile, kes on alati toetamas ja õpetamas, ning muidugi igale noorele, kes oma kohalolemisega teeb noortekad palju huvitavamaks ja on meid üllatamas. Kuid kõige suurem tänu kuulub siiski Jumalale, et Ta on meile andnud nii vägeva noortegrupi ja on alati meie juures.

Pidžaamapidu "Rahvused": esimese reas Margus Väli, Age Heinmets, Riine Tiirik, Diana Turja, Meelika Seppel, Merlin Raev, Marjana Luist; tagumises reas Jonne Tapo, Marju Väli, Kailiis Rannik, Õnne Kull, Anita Heinmets.

Mustlasneiud: Age Heinmets, Riine Tiirik, Meelika Seppel, Diana Turja.

Võru Elupuu koguduse imedest

Arhitekt Jüri Pilliroo (Loob Projekt OÜ) eskiislahendus Võru kirikuhoonele.

THEA KANT

Võru Elupuu kogudus alustas juurdeehitusega 2007. aasta 27. mail, EMK 100. aastapäeva ürituste raames. 2012. aastaks on tööd edenenud nii kaugele, et 1. ülestõusmispühaks on kavandatud hoone vana osa taaspühitsemine.

Juurdeehituse nurgakivi pühitseti 2007. aasta oktoobri alguses, samal aastal valmis vundament. 2008 pandi paika vajalik torustik ja valati põrand, 2009. aastal hakkasid kerkima müürid.

Ususamm

Tõeline ususamm astuti 1. augustil 2010, kui kogudus oma armsast hoonest välja kolis (ehitaja esialgsel hinnangul paariks kuuks), et vana ja uus osa ühendada, katus ümber ehitada ja katta ning vana osa rekonstrueerida. Koguduse ajutiseks Jumala teenimise paigaks sai Eesti Päästearmee Võru korpus ning kuu hiljem kolisime kontori Võru polikliiniku kolmandale korrusele.

Peagi muutus hoone tundmatuseni: kogu vana sisu lõhuti välja ja mitu nädalat seisis see katuseta. Mitmed koguduseliikmed avaldasid kartust, et äkki oleme teinud vea, kuid tagasiteed enam ei olnud. 2010. aasta detsembriks oli katuseraha peaaegu koos, kuid siis saabus karm talv, mis tõi kõikide aegade suurima lume ning tööd said jätkuda alles pärast sula.

Otsustasime jätkata vana osa töödega: ventilatsiooni-, elektri- ja signalisatsioonitööd, vahelagede ehitus ning rekonstrueerimine. 2011. aasta läbimurde tõi VIM-grupp (*Volunteers in Mission*) Ühinenud Metodisti Kiriku First Broad Streeti kogudusest. Kahe nädalaga lõhuti vana terrass, soojustati hoone vana osa, kaevati kraav ühinemiseks linna keskküttega, pahteldati, paigaldati teise korruse lagi.

Augustis aga olime taas Jumala ees, sest raha oli otsas, kuid arved ootasid maksmist. Võtsime tuumikgrupiga palvepäeva, kus seisime Jumala ees. Järgmise päeva hommikul kuulsime, et üks kinnisvara oli just sel päeval maha müüdud. Saime kõige põletavamad arved makstud. Imed jätkusid, Eesti ettevõttest Artlink saabus 20 000 eurot, kirikuvalitsus toetas 13 700 euroga, lisatoetus 22 000 eurot tuli Kingsporti koguduselt. Korrastasime hoone esise: valasime terrassi ja panime asfaldi. Prioriteediks võtsime katusetööd, mis algasid 2. novembril. Imed jätkusid: november oli imeliselt päikseline

ja kuiv. Lumesadu algas päeval, mil katusele sai paigaldatud viimased osad.

Aldersgate'i grupp innustas

2. oktoobril oli Võrus Aldersgate'i grupp, kes palvetas ehitusel. Jumal andis neile ka mitmeid julgustusesõnu koguduse kohta. Nad õpetasid ning innustasid tegema iga päev ehitusel palvekõndimist, kuulutades maad Issandale ning õnnistades töö kulgu. See on saanud meile harjumuseks – enne iga tööpäeva algust kõnnib pastor Kaupo kolm korda ümber kiriku ja õnnistab nii töömehi, ehitust kui tänava elanikke. Peaaegu iga kord annab Jumal erilisi võimalusi möödujatega kontakti luua, palvetada. Mitmed naabrid on hakanud asja üle teisiti mõtlema.

Edasine oli Jumala käes

Detsembri alguseks oli siiski selge, et olemasolevast ressursist vana osa renoveerimise lõpetamiseks ei piisa. Oktoobris esitasime lisatoetusetaotluse kirikuvalitsusele, kuid saime eitava vastuse. Olime eelnevalt kuulnud ka nii sõpruskoguduselt kui mõnelt teiselt pikaajaliselt toetajalt, et rohkem nad meie juurdeehitust toetada ei saa. Kuid kummalisel kombel valitses südames rahu, et edasine on Jumala käes.

Võtsime juhatusega nädala palveks ja tunnetamiseks, mida edasi teha. Otsustasime, et kui abi ei tule, siis külmutame ehituse. Nädal ei toonud erilisi muutusi, aga kokkulepitud päeval saabus 200-eurone annetus Võru Ühisabilt, meie tütarorganisatsioonilt. Üks noortest julgustas: see on Eelija pilv, mis ennustab suurt sadu. Möödus veel nädal, kuid selget sõnumit ei olnud meil ehitajale veel anda. Nii leppisime neljapäevaks, 15. detsembriks kella kümneks kokku kohtumise, et teatada ehituse peatamisest ning leppida kokku hoone konserveerimiseks vajalikud tööd.

10.35 avas Kaupo arvuti ning leidis teate sõpruskoguduselt, kes oli pannud teele 3300 dollarit. Viis minutit hiljem teatas superintendent Taavi Hollman, et öösel oli temaga ühendust võtnud Eddie Fox Ameerikast, sest üks suur sõpruskogudus otsib projekti Eestis, millesse anda oma jõulukorjandus.

Meie vestluse eesmärk ehitajatega muutus: andsime tunnistust Jumalast, kes teeb imesid. Ning tööde katkestamise asemel täpsustasime plaane.

Imed jätkusid järgmisel päeval. Helistas ühingu Ny Start i Ost juht Norrast ja andis teada otsusest toetada juurdeehitust esialgu 5000 euroga. Ühendust võttis üks Ameerika kogudus, kes palus täita misjonitoetuse avalduse. Ühendust võttis pastor Avo Üprus, kes palus teha taotluse regionaalministrile. Päev enne jõule ootas meid arveldusarvel suur jõuluüllatus – Artlink oli toetanud ehitust 25 000 euroga.

30 000 eurot, mis oli minimaalselt vajalik, et teostada vanasse osasse sissekolimiseks vajalikud tööd, oli olemas, ning veidi rohkemgi. Imed jätkusid: First Broad Streeti kogudus toetas 15 117 euroga ning aasta esimestel päevadel saabus teine toetus Norrast.

Jumal on imede Jumal ning Tema käsivars on tugev.

Ikka ja jälle tuleb meelde üks hetk 2010. aastast, kui hüüdsime Jumalat appi. Oli parasjagu pikk ülistuskoosolek, unustasime endid ning lihtsalt kiitsime Jumalat. Korraga kerkis mu silme ette pilt, kuidas Jeesus on meie müüri ääres, kellu käes, ning hakkab müüri laduma.

Meie osa on olla ustavad, Teda kiita ja kummardada, ning Tema oma suveräänsuses tegutseb viisil, mis toob au üksnes Temale!

Oleme palvetamas, et hoone vana osa tööd valmiksid 15. märtsiks ning selle taaspühitsemine toimuks 1. ülestõusmispühal, 8. aprillil.

Piirkonna kabinetikohtumine

11.–13. märtsini toimus Taanis Smidstrup Strandi luterliku kiriku väikeses laagrikeskuses, umbes tunnise autosõidu kaugusel Kopenhaagenist, ÜMK Põhjala ja Baltikumi piirkonna kabinetikohtumine.

Piirkonna kabinet, nagu seda ÜMK kirikukorra raamatus nimetatakse, koosneb piiskopist ja superintendentidest. Meie piiskopkonna kabineti suuruseks on viisteist inimest, mis moodustub järgnevalt: Taanist piiskop ja kaks superintendenti; Norrast kolm superintendenti; Rootsist kolm superintendenti; Lätist, Leedust ja Eestist igaühest üks superintendent; Soome rootsikeelsest aastakonverentsist kaks ja soomekeelsest aastakonverentsist üks superintendent. Kuna Rootsi metodistid on koos Rootsi misjonikiriku ja Rootsi baptistikirikuga moodustamas uut denominatsiooni, on kabineti koosseis järgmisest aastast Rootsi superintendentide võrra väiksem.

Tavaliselt kohtub Põhjala ja Baltikumi kabinet kaks korda aastas – kevadel ja sügisel. Seekordne kabinetinõupidamine oligi regulaarne kevadine kohtumine, mis algas ja lõppes palvustega, mida viisid läbi piiskop ja eri maade superintendendid. Kohtumise päevakorda kuulusid koguduse arengu kooli (*School of Congregational Development*) küsimused, kusjuures arutlusel oli nii märtsis Tallinnas toimuv Baltimaade töötegijatele mõeldud koguduse arengu kool kui ka planeeritav Skandinaavia koguduste arengu kool aastal 2013. Arutluse all oli võimaliku Skandinaavia ja Balti noorteürituse korraldamisega seonduv, aga ka küsimus, kuidas üldse haarata kiriku juhtimisse rohkem nooremat põlvkonda. Erinevate maade koguduste rajamise protsessi arutelus osalesid külalistena ka piirkonna kogudusrajamise koordinaator Camilla Klockars Soomest ja Taani koguduserajajate treener Mai-Brit Tviling.

Iga maa kirikujuhil tuli esitada lühikokkuvõte uute usukogukondade rajamise käigust, lähiaja plaanidest ning tegevuskavadest. Koguduserajamise koolituse viis läbi Øivind Augland Norra luterlikust vabakirikust.

Järgmise kohtumise ajaks lepiti kokku detsember ning piiskopi ettepanekul toimub see Eestis.

TAAVI HOLLMAN

Omanäolised orelikontserdid

Tallinna kirikus on jätkunud Hugo Lepnurme õpilaste orelikontserdid. Aasta esimesel kontserdil 22. jaanuaril oli oreli taga Tiit Kiik ning 19. veebruaril Piret Aidulo.

Piret Aidulo ja Aabi Ausmaa 19. veebruari kontserdil. Foto: Koduteel

Jaanuari kontserdile lisas omapära elektrooniline muusika ja laul Tiiu Kiige esituses, veebruaris andis lisavärve Aabi Ausmaa tromboonil.

Tiiu Kiik on õppinud viiulit ja klaverit, lisaks orelit Olav Lääne juures, samuti muusikateooriat Tallinna Georg Otsa nimelises Muusikakoolis ning äratanud tähelepanu "Eesti Laulu" 2010. ja 2011. aasta võistlustel. Aabi Ausmaa on rahvusooper "Estonia" orkestri tromboonirühma kontsertmeister, kes on täiendanud end muu hulgas Moskvas, Peterburis ja Helsingis, esinenud soolokavadega ja osalenud paljudes projektides Hortus Musicuses, Estobrassis, Tallinn Brassis jm.

Bach ja Lepnurm

Orelisõber Urve Aulis on jaanuarikuu kontserdist muljeid jagades kirjutanud: "Kontserdi tugisammasteks kujunesid Johann Sebastian Bachi "Prelüüd ja Fuuga Es-Duur". Bach on meie senistel orelikontsertidel iga organist omanäoliselt tõlgendanud. Tiit Kiik, kelle hüüdnimekski üliõpilasena oli Bach, on tema loomingusse ammu süvenenud. Seekord valis ta Bachi igiliikuva joone, kasutades mahlasemaid ja pehmemaid pintslitõmbeid, hoidudes kilavatest kõladest. Mitmekihilise polüfoonilise muusika jaoks leidis ta ikka õiged registrid ja tempo.

Jaanuarikuu kontserdil panime tähele ka meie oreli prantsusepärast kõla. Prantsuse juurtega austria helilooja Georg Muffat (1653–1704) keskendus Pariisis Lully stiili tundmaõppimisele ning Roomas Pasquini ja Corelli loomingu eripärasse. Saanud Passau piiskopi kapellmeistriks, tõi ta sealsesse barokkmuusikasse itaalia-prantsuse omapära. Sellisena oli meil võimalus kuulata Muffati "Tocata primat".

Prantsuse helilooja Léon Boellmann (1862–1897) jõudis oma lühikese eluea jooksul äratada tähelepanu andeka organisti ja heliloojana. Tema südamlikult meloodiline "Palve" ülendas meie meeled igavikuliste väärtuste poole. Lõpupala "Toccata" manas silme ette pildi täispurjedes parklaevast, mis võimsate bassikäikude voogudel uhkelt laineid lõikab."

Jaanuari kontserdil tuli ettekandele ka Hugo Lepnurme koraalieelmäng "Vaikselt võtan vastu".

Marguste ja Piazzolla

Ka Piret Aidolo 19. veebruari kontserdi kavasse kuulus "peaaegu kohustuslik" Johann Sebastian Bachi looming, aga ka näiteks üks teos Anti Margustelt. Andres Kapp: "Väga huvitava helikeelega orelipala "In Regi Mode" on komponeerinud Anti Marguste. Tema heliloomingust on võimalik tunda balansseerimisest süvamuusika ja groteski piiril. Kuna tunnen härra Margustet juba oma muusikaõpingute päevilt, kus avaldus tema omapärane huumorimeel, meenutas tema muusikapala kuulamine mitmeid humoorikaid juhtumeid.

Aabi Ausmaa esitatud muusikapalad demonstreerisid tromboon imposantsust ja tehnilisi võimalusi. Tromboon on üks arhailisemaid puhkpille, mida ei ole aegade jooksul moderniseeritud ega ole sellele lisatud näiteks pumbamehhanisme, mistõttu on tehnilisi muusikapalu tromboonil suhteliselt raske esitada. Kontserdil saime kuulda peamiselt instrumendi õrnemaid toone. Väga kaunilt kõlas renessansiaja lõpul elanud Itaalia helilooja Giulio Cassini "Ave Maria", meeldiv oli kuulata ka Bachi 208. kantaadi seadet tromboonile ja orelile. Üllatas kuulsa Argentina tangohelilooja ja lõõtspillimängija Astor Pantaleón Piazzolla "Years of Solitude", sest arvan, et helilooja ei komponeerinud seda pala orelile ja tromboonile. Tunniajalisele kontserdile pani väärika punkti traditsionaal "Imeline arm".

Veel jõuab üles lugeda ka kõik Hugo Lepnurme mälestusorelil seni antud kontserdid, mida on kokku kogunenud kuus: 30. oktoobril avakontserdil esinesid Virve Soode, Ene Salumäe, Kristel Aer, Piret Aidulo, Toomas Trass ja Göran Grahn; 20. novembril Kristel Aer ja Sigrid Kuulmann-Martin (viiul); 27. novembril Andres Uibo, Bo Chan (kontratenor) ja Mail Sildos (barokkviiul); 4. detsembril Kadri Ploompuu ja Oksana Sinkova (flööt); 22. jaanuaril: Tiit Kiik ja Tiiu Kiik (elektrooniline muusika ja laul); 19. veebruaril Piret Aidulo ja Aabi Ausmaa (tromboon). KT

Sissekandeid ORELI KULDRAAMATUST

Göran Grahn (meie oreli nõustaja, kes õnnekombel sellel päeval Tallinnas viibis): *"Väga meeldiv!"*
Tiiu Kiik: *"Siinne orel kõlab väga kaunilt ja pehmelt. Armas kirik."*
Tiit Kiik: *"Suur tänu oreliehitajale ja orelifondi inimestele."*

Järelnoppija
ehk kingitus, mille eest tänulik olla

ANNELI KLAUSSON,
Tallinna koguduse liige

... me jutustame tulevasele põlvele Issanda kiituseväärt tegudest, tema vägevusest ja tema imedest, mis ta on teinud.

Ps 78:4

Anneli Klausson.

Kui meenutan enda jõudmist Tallinna metodisti kogudusse 1992. aasta sügisel, neljakümnesena, siis tagantjärele näen sel teekonnal kõiges Jumala juhtimist, kuna usumaastik üldse, rääkimata selle mitmekesisusest, oli mulle täiesti tundmatu maa. Ehkki see oli üldise tõusu ja lootuste elavnemise aeg, ei toonud mind kirikusse mitte ärkamislaine, vaid sügav isikliku läbielamise kogemus.

Olin elanud ateistlikus ühiskonnas, mis oli teadmise Jumalast, samuti suure hulga eluaarde leidnud inimestest hoolikalt ära peitnud. Nii algkui keskkoolis õppis minuga koos usklik klassiõde, aga keegi kaaslastest ei teadnud seda. Lapsepõlves ei kuulnud ma midagi Jumalast. Polnud mingeid jõule, vastupidi, sel ajal peeti vanemate töökollektiivides hoopis parteikoosolekuid, mis lõppesid kella 9–10 ajal õhtul, kusjuures järgmine päev oli ju tööpäev. Seega – olin pärit uskmatust kodust.

Siiski oli Jumal mulle juba ammu teed valmistanud uskliku vanavanaema, vanaema ja ta õdede näol, kes oskasid palves kanda Kõigeväelise ette ka veel suguvõssa sündimata lapsed. Minu ema oli noore neiuna käinud koos oma emaga Allika koguduses ja seal ka 1945. aastal ristitud, ent sõja järel teismelisena orvuks jäänud ja raskeid ellujäämise võitlusi võidelnud. Lõpetanud äärmises kitsikuses keskkooli, abiellus ta lahingutest naasnud mehega, kes ebainimlikes sõjakannatustes oli kaotanud usu armastavasse Jumalasse. Siis katkesid ka mu ema sidemed selle kogukonnaga ning loomuliku jätkuna kaugenes ta ka Jumalast. Tulid argielumured, lahutus, lapsega üksijäämine, hiljem uus abielu. Aga kesksel kohal oli Nõukogude ajal töö, töö ja veel kord töö.

Ent meie laste kaudu ...

Ent meie laste kaudu sirutub Taevane Isa taas meieni: "Sest meile sünnib laps ..." (Js 9:5)

Keskealisena, üle neljakümnesena, kui ema valmistus last sünnitama minema ja tal oli tervise pärast selle ees hirm, mõtles ta Jumalale, tundes end süüdi Tema hülgamise pärast noorpõlves. Kui ema usklikud tädid palvetasid ja teda julgustasid, kuulsin kodus esimesi jutte Jumalast. Südames andis ema lubaduse pöörduda tagasi, aga kui kauaoodatud tore terve pojake oli sündinud, läks elu siiski endistes rööbastes edasi. Kuni Jumal sekkus oma eriskummalisel viisil.

Mina, kahekümneaastane terve, jumekas, paksujuukseline neiu, sattusin äkki sisemise verejooksuga haiglasse ning suure verekaotuse tagajärjel eluohtlikku seisukorda. Nädalapäevad viibisin reanimatsioonis hämarolekus hinge vaakumas. Arstid kehitasid üksnes õlgu, sest nad olid teinud kõik, mis oskasid. Organism ei võtnud ülekantavat verd omaks.

Igale emale on rängaks katsumuseks, kui tema lapsega juhtub midagi ootamatut, seletamatut. Aga ustav on Jumal, kes oma armus on abi pakkumiseks alati kohal. Imepäraste sammudega juhtis Ta mu ema Uut Testamenti haarama ja avanenud kirjasõna kohaselt palvetajaid usklikke otsima. Lähimas kogudusekojas

palvetaski väike hulk jumalalapsi koos temaga minu eest ja paari päevaga elasin läbi üleloomuliku tervenemise. Raviarsti otsus oli, et siin on ime sündinud. Aga mina ei tajunud seda jumaliku sekkumisena. See oli kutseks minu emale, temast sai tõsine pöördunud kristlane.*

Oma elu üleandmine

Ka minu elu läks edasi. Koolitasin ennast, paralleelselt töötasin, abiellusin, sünnitasin ja kasvatasin last. Olin küll saanud uut elujõudu, aga varsti kulutasin selle, oskamata näha tõelist jõu allikat. Ajapikku kuhjusid eluraskused, pragunesid suhted, mitmel korral ütles üles tervis. Olin vedamas koormaid, mis mind aastaid rõhusid ja viisid seisundisse, kus "nõtkuvi põlvi, maakera kukil, jõu piiri peal" elasin, kuni jaks lõppes ja ma saatuslikult haigestusin.

Neljakümnesena sattusin onkoloogiahaiglasse vähiravile, väike hall küürus eideke. Korraga teadsin, et nüüd oli Jumal pannud sõrme minu elu külge. Lendasin karussellilt välja. Olin armetuna maas, kõigest ära lõigatuna. Haiglas pikkadel kiiritusseanssidel, üksi aparaadi all liikumatult lamades, raudorad sees, oli mul viimaks aega järele mõelda ja rääkida Kellelegi seal Kõrgel oma elust, unistustest, püüdlustest, nende kokkuvarisemisest. Ma ei osanud loota ega uskuda midagi. Elu oli kuidagi nii pooleli. Ma polnud kindel, kas keegi neid heietusi, kahetsusi, andekspalumisi kuuleb, aga nii palju allasurutud tundeid ja pettumusi tahtis valla pääseda. Olin alistunud ja kurb. Vahel, niipalju kui oma viletsas seisukorras suutsin, lugesin palatis ema antud Uut Testamenti, aga palju jäi aru saamata. Tänasin hommikul, et olin uude päeva ärganud, ja õhtul selle vähese eest, mis veel suutsin. Ravi oli kurnav, kestis poolteist kuud.

Tuli kevad. Kogesin õrnades rohelistes värvinüanssides puhkemist kuidagi erilisena, otsekui esmakordselt. Olin ärateeline. Kuid … ikka veel elus. Tasapisi tuli jõudu juurde. Ühel ilusal päikselisel maikuupäeval sain haiglast välja. Hiirekõrvalistes põõsastes säutsusid vilkalt askeldades punaste pugudega linnud.

Järelhaigus, kosumine ja jõu taastumine vältas kuid. Õhkasin ikka Kõigekõrgema poole. Võttis aega, kuni minu arusaamisesse jõudis, et mulle oli hing sisse jäetud, minu armuaega pikendatud. Ma ei oska öelda, milline Jumala ette läinud palve oli oluline, aga Ta oli halastanud, mind surma väravate eest üles noppinud, peo peale võtnud ja tagasi toonud.

Millalgi sügise poole pärisin emalt, et kui on nii ja nii, kas see siis tähendabki päästetud olemist? Selle minu küsimise peale tõttas mu emake kirikusse Jumalale au andma. Et minu pärast olid samad ustavad usklikud kõik need kakskümmend aastat palunud, oli mulle siis teadmata.

Nii laskiski Jumal mu ellu tulla olukordi, mis juhtisid mind sinna, kuhu pidingi jõudma – täieliku jõuetuse ja alandumise kaudu surmast ülestõusmisse, oma elu Issandale üleandmisse.**

Kõik oli uus

Oli taastatud Eesti Vabariigi esimene aasta. Vaimne ärkamine ja sulajärgne ühiskondlik aktiviseerumine oli kestnud juba mõnda aega. Inimesed olid paine alt vabanenud ning võisid hirmu tundmata otsida oma teed, kes kodanike komiteede, kes rahvarinde ja muude liikumiste kaudu. Paljud jõudsid kirikusse. Hiljem sain teada, et sel aastal liitus meie kogudusega umbes poolsada inimest.

Minu teel oli mitmeid väikseid ja suuri jumalikke teeviitu. Kõigepealt tutvusin kogudusest Rein Laaneseriga, kohtudes haiglas, kumbki oma tuttavat külastamas. Vestluses tundsin huvi tema kristlaseks olemise vastu ja sain teada väikesest kooskäimiskohast Viru väljaku lähedal.

Ühel päeval märkisin Mere puiestee kiriku uksesildilt üles koosolekute aegu, oskamata tähelepanu pöörata sellele, et informatsioon käis kahe erineva koguduse kohta. Ühel pühapäevaõhtul, kui kirja järgi oleks pidanud koosolek olema, seisin pettunult suletud ukse taga.

Pärisin emalt tema tädide kohta, kes ju käivad Mere puiesteel? Siis kuulsin üldse esmakordselt koguduslikest erinevustest, metodistidest, adventistidest. Minu ema kuulus baptistikogudusse, seda teadsin. Ta ütles, et see on normaalne kogudus, sinna võib minna küll. Asukoht oli ka sobiv meie kodu suhtes.

Nii vähese teadlikkusega astusin ma oktoobris 1992 esimest korda sisse jumalateenistusele metodisti koguduses. Kirikus oli kõik uus – laulud, kõned, õhkkond. Olin kartlikuna tulnud armastusetust, valelikust maailmast, aga siin oli turvaline, õhus soojust ja hoolimist. Istudes tagumistes ridades, nutsin sageli. Keegi ei tulnud küsima, et mis on, ega lohutama, vaid mul lasti rahulikult oma valu välja nutta. Mäletan, et tundsin suurt tänulikkust selle eest.

Esimese koguduseliikmena jäi meelde heledas, suurte nööpidega tänavajakis Helgi-Anne Trumm, kes tuli iga kord juurde ja kallistas. Vajasin seda ja see kinnitas mind rohkem kui ükskõik millised sõnad. Aga ka kõik, mis erinevatelt kõnelejatelt kuulsin, oli uudne ja huvitav, see oli midagi hoopis muud, kui varasemast elust teadsin. Täiesti eriline nähtus oli aga õdede-vendade vaheline osadus.

Kogudusse kuulumine (ja vaimuliku kodu vajadus) tundus täiesti enesestmõistetavana, kuigi olin käinud teenistustel nii vähe, vaid mõned kuud. Ega ma polnud nii ruttu valmis kogudusse astuma, õieti puudus sügavam arusaamine, aga küllap vist kutsuti. Andsin juhatuse ees oma tunnistuse, et see, mis oli minu sees kängus ja küüru vajutatud, sai jumaliku puudutuse järel end sirgeks ajada. Olin ränkadest koormatest vabaks saanud, au Jumalale!

Vana-aasta viimasel päeval 1992 seisin koos nelja vennaga koguduse ees (neist küll ükski ei ole enam liikmeskonnas) ja mind võeti prooviliikmeks. Elamuseks kujunes väljasõit Ruilasse, kus veetsime ühise õhtu koos segakooriga. Mind hämmastas sõbralikkus ja soojus, millega meid eneste hulgas vastu võeti, see imeliselt südamlik ja õdus õhustik. Palju lauldi ja kõneldi jumalasõna, ka aegadest ning mälestustest, millest ma mitte midagi ei teadnud. See pani mind üllatunult küsima, kuidas on võimalik, et kõrvuti olid eksisteerimas kaks täiesti erisugust elu.

Esimese armastuse õhin

Uuel aastal hakkasin hoolega käima esmaspäevastel koosolemistel Apteegi tänavas, kus kuulsin ja kogesin palju vaimulikult ülesehitavat. Arenesin suurte sammudega. Oma tollaseid märkmeid üle vaadates leian palju elevust ja esimese armastuse õhinat. Varsti algas leerikursus,

milles koos hulga noorte inimestega osalesin. Varasuvel, leeri lõppedes, tundsin, et olin jõudsasti kasvanud sinnamaani, et minna ristimisele ja saada prooviliikme staatusest koguduse täisliikmeks.

Ristiti mind 5. juunil 1993 Valgejões, Pikakosel, kusjuures sellega seoses mäletan oma esimest ususammu. Haiguse järel oli mind hoiatatud ujuma minemise ja külmetamise eest. Selle üle pastoriga kõneldes oli ta öelnud, et võib ka pealepiserdamisega ristitud saada. Sõites Valgejõele, rääkisime autos erinevatest ristimisvõimalustest ning tollane noortepastor Taavi Hollman selgitas oma arusaamist üleni allavajutamisega ristimisest kui piibellikust. Siis pidasin iseendaga nõu ja otsustasin, et kuna olen Jumala tahte kohaselt sellesse olukorda tulnud, siis Ta ise kaitseb mind ja mingit halba tagajärge tervisele ei kaasne.

Rühm rõõmsaid inimesi oli kogunenud huvitava arhitektuuriga häärberi juurde heinamaale jõekääru. Oli külm päikseline päev. Ja külm oli muidugi ka jõevesi, kuhu 4–5 sammu järel pastor Toomas Pajusoo mind sisse kastis. Olin ähmis, aga seejärel kogesin tõelist rahulolu oma julguse ja eneseületamise pärast. Peremees oli kütnud sauna ja ajaks, kui me Tiina Jürjensiga, kaks vaprat jões ristitut, enesega valmis saime, olid armsad kaaslased katnud laua maja verandale, kus veetsime aega mõnusas osaduses. Vaatasime ka ülakorrusel fantastilisi Laine Sundja kasetohupilte ja looduskompositsioone, mille kohta majaperemees, Laine poeg Hannes selgitusi jagas. Oli ilus ja meeliülendav usukogemus.

Järgmisel päeval, 6. juunil 1993, õnnistati mind koos seitsme kaaslasega kogudusse. Jumal kinnitas oma ustavust – mul polnud midagi häda. Mu armsad lähedased, poeg ja emake, tulid mind õnnitlema minu uues elus. Seegi oli pidulik ja kaunis päev. Pärast teenistust sõitsime bussitäie õdede-vendadega Ruilasse, kus veetsime südantsoojendava õhtupooliku lõkke ümber, lauldes ja rõõmsalt suheldes. Kõige muljetavaldavam oli jällegi lahkus ja sõbralikkus, millega meid avasüli vastu võeti. See oli nii erinev maailmast, kust olin tulnud.

Sammhaaval

Oluline ei ole, kes istutab või kes kastab, vaid Jumal, kes annab kasvamist. Käies usinasti igal võimalusel jumalasõna atmosfääris, liikusin minagi sammhaaval meeleuuenduse teel, kogusin jumalikku vara ja testisin end armastuse ülemlaulu valgel. Tahtsin ka olla see, keda armastusest ära tuntakse. Me tahame muidugi kiireid muutusi, ent üksnes Jumal teab, milline tee ja tempo on kellelegi parim ning milliseid kogemusi vajame.

Töötades 25. korrusel, ilmutas ühel varasel septembrihommikul Maa ja Taeva Looja mulle oma erilist aupaistust, suurt taevalist valgust, poolteist tundi kestvat igavikulist *kairos*-hetke. Olin lummatud selle harukordsusest, kuid ei saanud aru, mis selle nägemuse sõnum oli. Igal juhul kinnitas Immaanuel oma juuresolekut. Ära karda, ära vaata ümber, sest ma olen sinuga. Vähem kui nädala pärast tabas Eestimaad Estonia laevakatastroofi šokk.*** Oleksin kindlapeale langenud masendusse, aga mul oli see nähtud jumalik armastuse valgus, mis kinnitas ja hoidis – soe, kutsuv, turvaline. Teadsin vaimus, et igaüks, kes jõudis hüüda Jumala poole, pääses sellesse igavesse valgusesse. Sel ajajärgul kõneles Püha Vaim minuga võimsasti Sõna läbi ja kasvatas mu usku. Ning usaldamist. Siiski jäin otsekui ühte suletud aeg-ruumi kinni, millest oli vaja välja pääseda.

Otsijale on Issand tõotanud leidmist, koputajale avamist

Nii viis Kõikteadja veebruaris 1995 oma teenäitajate kaasabil mind taas Apteegi tänavale, hiljuti asutatud EMK Teoloogilisse Seminari, kus kavatsesin lihtsalt pisut teiste hulgas olla ja mõned loengud kuulata. Saali sisenedes sain julgust, nähes Helgi-Anne Trummi, kes mu rõõmsalt enese kõrvale istuma tõmbas. Tegin oma tagasihoidliku soovi tollasele õppesekretärile Lii Lilleojale teatavaks, mille peale ütles Lii talle omase resoluutsusega, et ei ole siin midagi mõnikord osalemist, vaid hakkad korralikult koolis käima. Ja nii ma teisest semestrist ametlikult sinna mitmeks aastaks vabakuulajana õppima jäingi.

Entusiastlikud õppejõud ja suurepärased külalislektorid jagasid meiega mitte ainult oma aineid, vaid ka iseend. Sain osa võrratult paljust huvitavast, talletasin usinasti kõike. Enim kosutust pakkusid osadustunnid ja Jumala ülistamine mitmes keeles. Pikkade koolipäevade jooksul ei tundnud ma mingit väsimust. Kord, kui jälle tuli juttu minu möödunud haigusest ja keemiaravijärgselt kahjustunud mälust, ütles mu kõrval istunud vend Viktor Batšinski: "Sa oled nüüd uus loodu ja tervendatud, sa ei pea enam meenutama, mis on seljataha jäänud. Usu, et see on sündinud."

Selle ja mitme muu julgustava kinnituse läbi kasvasin ja kogusin enesele usupagasit. Tasapisi hakkasin jõudu proovima, tehes ülesantud kirjalikke töid. Märkamatult, ilma õieti pingutamata, kogusin paari aastaga päris hulga ainepunkte. Olin enesekindlamaks muutunud. Jõudsin otsusele, et kuna mul oli "ilma õppimata" nii palju punkte, siis end kokku võttes suudaksin põhikursusegi läbi teha.

Õppeprotsessi kuulus ka praktiline teenimine. Olin võtnud enda peale õnnitluskaartide kirjutamise ja saatmise koguduseliikmetele. Ühe võtte haaval õppisin nimekirjaparandusi tehes vendade abiga arvutit kasutama. Rein Laaneseril oli tarkust mind kohe algusest kaasa haarata kirjastustöösse. Helgi-Anne Trummi kõrval puutusin kokku hingehoiutöö, selle vajaduste ja probleemidega, hakkasin osalema eakate hoolekandes.

Pühakirja metafoorid

Ühes loengus rääkis rektor Andrus Norak Pühakirja metafooridest. Koduseks ülesandeks jäi kindlaks teha, kes oleme Jumala silmis. See tundus küll võimatuna. Aga nädalavahetusel metsas viimaseid pohli ükshaaval pihku korjates oli mul järsku selgus käes: järelnoppija. Jumaliku ilmutuse puhul lööb lõkkele tunnetus ja kindel seesmine teadmine, et Issand on rääkinud. Aga mida sellest arvata või mis selle teadmisega peale hakata?

Seminari põhikursuse lõpetasin mais 1999. Kogu seminari aeg oli märkimisväärne isikliku kasvamisemuutumise protsess. See oli ühtviisi saavutus, mille eest end kiita, aga ka kingitus, mille eest tänulik olla.

**Teel allikale I. Tunnistused kogunud Aare Tamm. Logos, 2002, lk 80–90.*
***Teel allikale II. Tunnistused kogunud Aare Tamm. Logos, 2002, lk 141–148.*
****Koduteel 5/1995 (18), lk 10.*

VÕRRU KIRIKUT EHITAMA!

Jumal on andnud Võru kogudusele seosese ehitusega mitmeid mõtteid ja igatsusi.
Ühe niisuguse ajel pakuvad Võru metodistid Eesti kristlastele välja vabatahtliku ehitusprojekti Võru koguduse hoone välissoojustuse panekuks ning välisviimistlustöödeks.

AEG: 24. juuni – 1. juuli
KOHT: Võru
MATERJALID ja TOIT: koguduse poolt
OODATAV ABIVÄGI: KÜMME INIMEST
(soovitav on mõningane ehitamise kogemus)

Kui Sul on huvi ja tahet selles projektis osaleda, siis saada oma soov elupuukeskus@gmail.com.

Lisaks ehitamisele saame koos Jumalat kiita ja ülistada, olla osaduses ning koos teenida.

Tule ja osale!
TASUTA ABI

Ületallinnaline kristlik teenimisprojekt, mille eesmärk on jagada Jumala armastust läbi praktilise teenimise, pakkudes selleks soovi avaldanud inimestele abikäsi – tasuta, lihtsalt ja tingimusteta

16.–21. aprillil ja 23.–27. juulil 2012.

Registreeri end VABATAHTLIKUKS veebilehel: www.tasutaabi.ee.

INFOÜRITUS
31. märtsil kell 12.00–13.30
Tallinna Metodisti Kirikus
Narva mnt 51.

Info: projektijuht Joel Aulis, joelaulis77@gmail.com

Oikumeeniline naistekonverents
”Andeksandmise vägi”
21. aprillil
Tallinna Metodisti Kirikus

Külalislektor: Anna-Liisa Valtavaara Soomest

Korraldajad: EMK Naiste Ühendus - EEKBKL Naistetöö - EKNK Naistetöö - Agape Eesti

Info ja registreerimine:
www.2012.ee/naised
naistekonverents@gmail.com
tel 660 7874

EMK lipu ideekonkurss

Seoses läheneva EMK 105. aastapäevaga ning EMK rakenduskavas seatud eesmärkidega kuulutab rakenduskava töögrupp välja EMK lipu ideekonkursi.

Tööde esitamise tähtaeg on 31. mai.

ISSN 1406-2291